

A Hit éve

XVI. Benedek pápa a II. Vatikáni Zsinat 50. évfordulója alkalmából meghirdette a HIT évét. Egyházközségünk is csatlakozik a Szentatya szándékához és mi is, mint a világ minden templomában megnyitjuk a HIT ÉVÉT. Jelképesen elültetjük a hit magvát, és figyelemmel kísérjük növekedését. A Szentatya fontosnak tartotta, hogy legyen egy év arra, hogy jobban figyeljünk lelkünkre, hitünkre. Figyeljünk környezetünkre, próbájuk a hit magvát embertársaink között is szétszórni. Figyeljünk most fokozottan a fiatalokra, gyermekekre is. Legyen ebben az évben aktív része életünknek hitünk megvallása legalább szűk környezetünkben terjesztése.

Ez az év alkalmat ad arra, hogy magunkba nézzünk, felülvizsgáljuk hitünket. El kell gondolkodnunk azon, hogy a hitünk egy megszokásra épülő, ösztönös, rutin cselekvés-e, vagy meg is éljük azt.

Ha komolyan a lelkünk tükrébe nézünk, bizony tapasztalhatjuk, hogy kötelességszerűen eljárunk a szent misére, de lélekben máshol vagyunk.

Ha ez az év eljuttat bennünket arra, hogy tudjunk másokra figyelni, észrevevesszük, hogy hol van szükség ránk, akkor már nem csak jobb emberek leszünk, de jobb keresztények is. Ha hitünk csak ismeretekig terjed, és nem éljük azt, akkor csak „zengő érc, vagyok vagy pengő cimbalom”.

Szent Pál apostol nagyon szépen mondja el a „Szeretet himnuszában”, hogy mi a legfontosabb a hitünkben. Jó lenne, ha ezt mindig szem előtt tudnánk tartani, és e szerint élnénk.

Nem elég tudatosítanunk azt, hogy keresztények, istenfélő emberek vagyunk, azt is tudnunk kell, hogy a hit kötelez!

Jó lenne, ha tudnánk egymással türelmesek lenni, béke lenne a szívünkben, megbocsátás, ha igazságtalanság ér.

Egész életünkön átrohanunk, nincs időnk egymásra, még sokszor szeretteinkre sem. Át kell értékelnünk ebben az évben az életünket és megerősödni a hitben és a szeretetben is.

Ehhez adjon a Jó Isten erőt, kitartást nem csak ebben az évben, hanem egész életünkben. (Ducsai Istvánné)